

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/94/2020
Identifikačné číslo spisu: 1120210203
Dátum vydania rozhodnutia: 30.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Lenka Praženková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1120210203.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne I. R. C., trvalým pobytom v J. J., X. XXXX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Evou Michalenkovou, so sídlom v Banskej Bystrici, Kuzmányho 5, proti žalovanému AXA Management Services s.r.o., so sídlom v Prahe, Lazarská 13/8, Praha 2, Česká republika, IČ: 256 72 703, zastúpeného advokátskou kanceláriou Čavojský & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Zochova 6-8, o nariadenie neodkladného opatrenia, o dovolaní žalobkyne voči uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/109/2020 zo 4. augusta 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .

II. Žalovanému p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej v texte aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 35Cb/90/2020-130 z 30. júna 2020 rozhodol tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 10. júna 2020 v celom rozsahu zamietol, a zároveň rozhodol, že žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov konania, a to odkazom na ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. d/, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 a § 343 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa na základe doručeného návrhu domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa všetkých právnych úkonov, ktorým by zrušoval svoju spoločnosť s likvidáciou alebo bez likvidácie, a tiež právnych úkonov, ktoré by smerovali k jeho výmazu z obchodného registra, a to až do právoplatného skončenia exekučného konania, ktoré vykonáva súdna exekútorka JUDr. Elena Nosková z Exekútorského úradu Banská Bystrica, Robotnícka 4, Banská Bystrica, sp. zn. EX 408/2013 na právnom základe rozhodcovského rozsudku Medzinárodného obchodného rozhodcovského súdu v Bratislave zo dňa 12. októbra 2012 sp. zn. 12/2008 o zaplatenie sumy 42.990,- eur s príslušenstvom a trovami rozhodcovského a exekučného konania. Žalobu vo veci samej žalobkyňa nepodala, ani neuviedla

čoho sa ňou v budúcnosti bude domáhať. Ďalej bolo uvedené, že exekučné konanie sa vedie pod sp. zn. EX 408/2013 na právnom základe rozhodcovského rozsudku vyššie uvedeného.

3. Pôvodný oprávnený BUSINESS CLUB CONSULTING s.r.o., zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorá je predmetom exekučného konania zo dňa 11.2.2019 postúpil celú svoju pohľadávku na žalobkyňu a podal súdnej exekútorke dňa 18.6.2019 návrh na pripustenie zmeny na strane povinného, kedy sa právnym nástupcom pôvodného povinného AXA Services, s.r.o., na základe cezhraničného zlúčenia stal žalovaný.

4. Neodkladnosť nariadenia opatrenia žalobkyňa odôvodnila tým, že zo stránok axa.cz, axa.sk a uniqa.sk sa dozvedela, že skupina AXA oznámila 7.2.2020, že uzatvorila so spoločnosťou UNIQA Insurance Group AG Wien zmluvu o predaji svojich aktivít v ČR, na Slovensku a v Poľsku. Predseda predstavenstva kupujúceho vyhlásil, že začiatkom roka 2020 sa koncern UNIQA rozhodol prevziať stredoeurópske aktivity skupiny AXA. Skupina AXA na svojej stránke oznámila, že sa rozhodla opustiť strednú a východnú Európu vrátane Slovenska a že transakcia sa týka aj servisných spoločností, a teda aj žalovaného. Žalobkyňa uviedla, že spomínaná transakcia prebehla 7.2.2020 a v súčasnosti sa čaká už len na príslušné schválenia transakcie orgánmi dohľadu nad finančným a poisťovacím trhom. Podľa žalobkyne neuvedenie spôsobu formy transakcie a neuvedenia žiadnych opatrení na ochranu práv veriteľov spôsobuje neistotu žalobcu v tom, či sa nadobúdateľ aktív stane právnym nástupcom povinného a prevedenie aktív na skupinu UNIQA spôsobí, že žalovaný bude zbavený reálneho finančného majetku a pohľadávka žalobkyne bude nevyožiteľná.

5. Súd prvej inštancie na základe listinne preukázaných skutočností ustálil, že žalobkyňa nepreukázala tvrdenú skutočnosť o úmyselnom konaní žalovaného smerujúceho k zníženiu vymáhateľnosti pohľadávky žalobkyne. Ak by aj súd označil úmysel žalovaného ukončiť svoju činnosť výmazom z obchodného registra za preukázaný, tak má za nepreukázané tvrdenie, že k ukončeniu činnosti žalovaného príde spôsobom, ktorý poškodí žalobkyňu ako veriteľa. Súd prvej inštancie vychádzal z prezumpcie, na základe ktorej žalovaný ukončí svoju činnosť zákonným spôsobom (až do momentu kedy žalobca bez všetkých pochyb preukáže opak) a v tom prípade aktuálna právna úprava obsahuje dostatok spôsobov ochrany pohľadávky veriteľa. Pri zlúčení prejdú pasíva žalovaného na nástupcu, pri likvidácii vznikne žalobkyňi právo prihlásiť pohľadávku do likvidácie, pričom navyše obchodný zákonník upravuje možnosť odporovať rozhodnutiu valného zhromaždenia poškodzujúce veriteľa. Súčasne súd vyhodnotil v rozsahu navrhovaného obmedzenia práv žalovaného (rozhodnúť o likvidácii resp. o zrušení bez likvidácie) za neprímeraný zásah do práv žalovaného.

6. O trovách neodkladného opatrenia súd prvej inštancie rozhodol na základe návrhu žalobkyne.

7. Na základe odvolania žalobkyne proti uzneseniu súdu prvej inštancie Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 3Cob/109/2020 z 4. augusta 2020 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne [§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)]; zároveň žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

8. Odvolací súd mal za to, súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí riadne a presvedčivo vysporiadal so všetkými podstatnými skutočnosťami významnými vo vzťahu k návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia a vec správne skutkovo i právne vyhodnotil na základe stavu existujúceho v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

9. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd uviedol, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by exekúcia bola ohrozená (§ 325 ods. 1 CSP). Opatrenie nie je konečným rozhodnutím a pri jeho zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Neodkladné opatrenie v zásade neprejudikuje práva a záujmy strán sporu. Nemožno ho však vydať iba na základe tvrdení žalobcu, bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a bez osvedčenia

neodkladnosti, t. j. takej naliehavosti, príp. hrozby bezprostrednej ujmy, ktorá neznesie odklad a dôvodne vyžaduje úpravu práv pomerov. Nestačí domnienka, že bol porušený zákon. Súd prvej inštancie na základe listinne preukázaných skutočností správne ustálil, že žalobkyňa nepreukázala tvrdenú skutočnosť o úmyselnom konaní žalovaného smerujúceho k zníženiu vymáhateľnosti pohľadávky žalobcu. Ak by aj súd označil úmysel žalovaného ukončiť svoju činnosť výmazom z obchodného registra za preukázaný, tak má za nepreukázané tvrdenie, že k ukončeniu činnosti žalovaného príde spôsobom, ktorý poškodí žalobkyňu ako veriteľa. Súd musí vychádzať z prezumpcie, na základe ktorej žalovaný ukončí svoju činnosť zákonným spôsobom (až do momentu kedy žalobkyňa bez všetkých pochyb preukáže opak) a v tom prípade aktuálna právna úprava obsahuje dostatok spôsobov ochrany pohľadávky veriteľa. Pri zlúčení prejdú pasíva žalovaného na nástupcu, pri likvidácii vznikne žalobkyňi právo prihlásiť pohľadávku do likvidácie.

10. Na základe uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia je nedôvodný. Okrem iného odvolací súd rešpektujúc obmedzenie vyplývajúce z ustanovenia § 329 ods. 2 CSP dodal, že nemôže vyvodzovať závery zo skutočností uvádzaných vo vyjadrení žalovaného k odvolaniu, ktoré nastali v čase po vydaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, ale len pre úplnosť poukazuje na skutočnosť, že z vyjadrenia žalovaného a ním predložených listinných dôkazov vyplýva, že finančná skupina AXA plánuje predaj svojich troch významných podnikov v Českej republike, Poľskej republike a v Slovenskej republike (vrátane servisných spoločností), je verejne známa, nejde o žiadnu zatajovanú informáciu v tomto smere. Plánované ukončenie aktivít finančnej skupiny AXA v strednej Európe a predaj jej podnikov žalovaný ani nespochybňuje, táto skutočnosť však podľa názoru žalovaného v žiadnom prípade nie je dôvodom na to, aby exekúcia na vymoženie akejkoľvek pohľadávky žalobkyne voči žalovanému mohla byť ohrozená.

11. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu vzhľadom na jeho procesný úspech v odvolacom konaní.

12. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 420 písm. f) CSP tvrdiac, že súd jej znemožnil nesprávnym procesným postupom uskutočňovať jej patriace procesné práva, keď jej nedoručil vyjadrenie podané žalovaným k nej podanému odvolaniu proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, z ktorého dôvodu nemala možnosť naň nijako reagovať. V dovolaní zaujala stanovisko aj k vyjadreniu žalovaného k jej odvolaniu v rámci, ktorého uviedla nové skutočnosti a predložila nové dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Zopakovala, že k dnešnému dňu si konatelia zanikajúcej spoločnosti AXA Services, s.r.o., nespĺnili povinnosť podať obchodnému registru návrh na výmaz tejto spoločnosti z obchodného registra v dôsledku cezhraničného zlúčenia a nedoložili povinné listinné prílohy, ktoré zákon o obchodnom registri vyžaduje, v dôsledku čoho sa obchodný register nedozvedel, že táto spoločnosť zanikla s právnym nástupcom v Českej republike t. j. žalovaným a samozrejme sa to nedozvedel ani nikto z tretích osôb, ktorí v dôvere v správnosť údajov obchodného registra podľašli falošnému dojmu, že AXA Services, s.r.o., zanikla ex offo ku dňu 1.1.2017 bez právneho nástupcu. Zdôraznila, že náhodne lustrovaním v pražskom obchodnom registri sa dozvedela, že spoločnosť AXA Services, s.r.o., zanikla v dôsledku cezhraničného zlúčenia a má právneho nástupcu - spoločnosť AXA Management Services s.r.o. Praha t. j. žalovaného a zároveň povinného v exekučnom konaní. V danej súvislosti poukázala aj na výsledok vybavenia podnetu Okresnou prokuratúrou Bratislava I, ktorá dala podnet príslušnému registrovému súdu na začatie konania o uložení pokuty v dôsledku porušenia povinností ustanovených obchodným zákonníkom. Opätovne poukázala na svoje predošlé tvrdenia týkajúce sa obavy, že celá skupina spoločností AXA odchádza z českého poisťovacieho a finančného trhu, a že predmetom obchodnej transakcie s nadobúdajúcou spoločnosťou UNIQA sú len aktíva spoločností AXA, čiže UNIQA sa nestane právnym nástupcom všetkých spoločností AXA, pričom nikde nebolo zverejnené, že by sa mala stať aj právnym nástupcom AXY a prebrať aj všetky jej pasíva. Ďalej poukázala na možné uzatvorenie Zmluvy o predaji majetku aktív medzi predávajúcim skupinou AXA a kupujúcim spoločnosti UNIQA dňa 7.2.2020, ktorá podľa nej predstavuje dôvodnú obavu ohľadne uspokojenia jej pohľadávky, ktorú má voči žalovanému. Je toho názoru, že keďže ani na oficiálnych webových stránkach žalovaného, ani spoločnosti UNIQA v Českej republike,

ani v zbierke listín obchodného registra pri Mestskom súde v Prahe, ani v Českom obchodnom vestníku, nie sú zverejnené žiadne informácie o tom, ako sa uskutočňuje táto významná obchodná transakcia a aký to má dosah na práva veriteľov AXA, nie je možné vylúčiť ani to, že sa uskutoční zrušenie spoločnosti žalovaného bez likvidácie, nasledovať bude výmaz z obchodného registra, a následne na to, zastavenie exekučného konania EX 408/2014.

13. Dovolateľka v rámci podaného dovolania požiadala v zmysle § 444 ods. 2 CSP o odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého uznesenia ohľadne výroku II. týkajúceho sa povinnosti dovolateľky nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania, a to na čas do rozhodnutia dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

14. Záverom navrhla, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alebo zmenil napadnuté rozhodnutie a vo veci sám rozhodol.

15. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu zotrval na svojich predošlých tvrdeniach a navrhol dovolaciemu súdu podané dovolanie odmietnuť ako neprípustné a uložiť žalobcovi nahradiť žalovanému trovy dovolacieho konania, vrátane trov právneho zastúpenia. Namietol neprípustnosť podaného dovolania, nakoľko neodkladné opatrenie nie je rozhodnutím vo veci samej, pretože sa vzťahuje na rozsúdenú vec v súčasnosti s existujúcim exekučným titulom, kde je jednoznačné, že vec sama bola rozhodnutá exekučným titulom. Ďalej uviedol, že k porušeniu práva na spravodlivý proces nedošlo, a to s poukazom na ust. § 329 ods. 1 druhá veta CSP. K návrhu na odklad právoplatnosti výroku II. napadnutého uznesenia žalovaný uviedol, že tento je nedôvodný, a že žalobkyňa neuviedla a ani nepreukázala žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa.

16. Dovolateľka k vyjadreniu žalovaného uviedla, že dňa 26.10.2020 rakúska finančná a poisťovacia skupina UNIQA dokončila prevzatie spoločností AXA na trhoch v strednej a východnej Európe, pričom podľa nej predmetom transakcie je len predaj aktív odvolávajúc sa na oficiálnu tlačovú správu zverejnenú na webovej stránke žalovaného dňa 15.10.2020. Ďalej poukázala na obsah notárskej zápisnice NZ 322/2020 z 15.10.2020, z ktorej podľa nej vyplýva, že pôvodný jediný akcionár tejto akciovkej spoločnosti, ktorým bola francúzska spoločnosť SOCIÉTÉ BEAUJON, previedol všetky akcie na nadobúdateľa, ktorým sa stala rakúska spoločnosť UNIQA Österreich Versicherungen AG. Opätovne zdôraznila, že predmetom obchodnej transakcie bola iba kúpa a predaj aktív a nie cezhraničné zlučovanie a preberanie záväzkov predávajúceho.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

18. Dovolateľka uplatnila dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. V prípade dovolania podaného z dôvodu zmätočnosti rozhodnutia podľa § 420 CSP dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené, pričom k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

20. V zmysle judikátu R 19/2017 základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci

samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V danom prípade dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol podaný samostatne, bez podania žaloby a ani v ňom nebolo uvedené, že by sa žaloba v budúcnosti podať mala. Išlo o návrh podaný po právoplatnom skončení iného konania vo veci samej, a to konania vedeného na Medzinárodnom obchodnom rozhodcovskom súde v Bratislave sp. zn. 12/2013 o zapl. 42.990 ,-eur, pričom na základe rozhodnutia v tomto právoplatne skončenom konaní je vedená exekúcia (exekútorský úrad JUDr. Elena Nosková, Banská Bystrica, sp. zn. EX408/2013). Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 30.12.2019 v konaní sp. zn. 27Cb/226/2012 zamietol žalobu v exekúcii povinnej osoby na zrušenie rozhodcovského rozsudku. V tomto konaní bol aj povolený odklad vykonateľnosti rozhodcovského rozhodnutia a rozsudok bol napadnutý opravným prostriedkom.

21. Najvyšší súd konštatuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť - za istých predpokladov - tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide aj v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia na základe takého návrhu, spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (teda návrh na určité rozhodnutie vo veci samej). V rozhodnutí sp. zn. 8 Cdo 83/2017 najvyšší súd uviedol, že „rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej vtedy, ak samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Taká situácia môže nastať v prípade návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia podaných po skončení konania (pri splnení podmienok § 325 ods. 1 CSP). Rovnako v prípade návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba podľa § 336 ods. 1 CSP, konanie končí rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a konzumuje vec samu“.

22. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v tomto prípade dovolanie žalobkyne smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, proti ktorému je dovolanie podať podľa § 420 CSP prípustné. Ide totiž o rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v konaní, v ktorom nie je podaná spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žaloba a ani po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nenadväzuje žaloba, pričom rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil zamietajúce rozhodnutie súdu prvej inštancie sa konanie vo veci nariadenie neodkladného opatrenia skončilo.

23. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalobkyne, že v konaní došlo k ňou tvrdenej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f) CSP.

24. Procesným postupom súdu je len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018). Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou (návrhom) uplatneného nároku (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 220/2017, 3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 35/2018, 8 Cdo 56/2017, 1 VCdo 2/2017).

25. Inštitút neodkladného opatrenia upravuje Civilný sporový poriadok v ustanoveniach § 324 a nasl. ako tzv. osobitný procesný postup sledujúci samotný účel neodkladného opatrenia, ktorému zodpovedá zjednodušený a zrýchlený postup pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie a súčasťou takejto špecifickej úpravy je jej založenie, okrem iného, i na momente prekvapenia tým, že tomu, voči komu návrh na neodkladné opatrenie smeruje, sa návrh a ďalšie podania doručujú až s rozhodnutím vyhovujúcim návrhu (§ 331 ods. 1 veta práva C. s. p.). V prípade, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol zamietnutý (o taký prípad ide v prejednávanej veci), nie je povinnosťou súdu prvej inštancie doručiť uznesenie o zamietnutí návrhu ani prípadné odvolanie ostatným stranám (§ 331 ods. 1 veta druhá C. s. p.). Ako vyplýva z § 329 ods. 1 veta druhá C. s. p., ak rozhoduje odvolací súd o

odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní protistrane vyjadriť sa k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Rozhodnutie odvolacieho súdu nie je vyjadrením protistrany podmienené a o odvolaní žalobcu odvolací súd rozhodne bez ohľadu na to, či sa protistrana v stanovenej lehote (spravidla 10 dní) vyjadrí alebo nie.

26. Súd prvej inštancie návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP zamietol, lebo dospel k záveru, že žalobkyňa neosvedčila potrebu jeho nariadenia a odvolací súd, ktorý rozhodoval na základe odvolania podaného žalobkyňou, sa s vysloveným záverom súdu prvej inštancie v celom rozsahu stotožnil.

27. V danej veci odvolací súd postupoval v zmysle § 329 ods. 1 veta druhá C. s. p., a umožnil žalovanému sa k odvolaniu žalobkyne, ktoré podala proti uzneseniu o zamietnutí jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť tým, že žalovanému 24. júla 2020 doručil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí tohto návrhu, ako i odvolanie žalobkyne podané proti uvedenému uzneseniu. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne podanému proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zamietnutí jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyjadril písomným podaním z 29. júla 2020. Toto vyjadrenie žalovaného odvolací súd žalobkyňi nedoručoval.

28. Odvolaciemu súdu zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplývala povinnosť doručiť žalobkyňi vyjadrenie žalovaného k jej odvolaniu. Dovolací súd považuje za potrebné skonštatovať, že takéto procesné postupy sú akceptovateľné aj podľa rozhodovacej činnosti ESLP k čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa ESLP ak účinnosť neodkladného opatrenia závisí od rýchleho rozhodovacieho procesu, nemusí byť možné všetky požiadavky podľa čl. 6 Dohovoru okamžite splniť, neodhateľnými zárukami sú však nestrannosť a nezávislosť súdu. Pripúšťa však, že iné procesné záruky sa môžu uplatniť iba v rozsahu, ktorý je zlučiteľný s povahou a účelom neodkladného opatrenia. Teda vychádzajúc z rozhodovacej činnosti ESLP i úvah v niektorých rozhodnutiach Ústavného súdu SR dovolací súd uvádza, že v prípade konania o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého účel by nebol zmarený istým predĺžením procesu v rozsahu dní potrebných napr. na zaslanie relevantného vyjadrenia k odvolaniu a poskytnutia primeranej lehoty na vyjadrenie k nemu, je potrebné uprednostniť všetky záruky spravodlivého procesu, teda aj tie, ktoré sú inak v konaní okamžite neplnené v plnom rozsahu (pre nastavenú osobitnú rýchlosť a špecifiká procesu konania o neodkladnom opatrení). Vo vzťahu k prejednávanej veci v tomto dovolacom konaní, by takýto postup súdu, ktorého výsledkom by bolo doručenie vyjadrenia žalovaného k odvolaniu žalobkyňi, bol potrebný vtedy, ak by vyjadrenie k odvolaniu malo zásadný význam pre rozhodnutie odvolacieho súdu. Ak by takýto postup nebol v prípade pre rozhodnutie relevantného vyjadrenia dodržaný, jeho nedoručenie by mohlo byť aj v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia porušením práva na spravodlivý proces (viď I. ÚS 155/2020).

29. Ako už bolo uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu nie je vyjadrením protistrany podmienené a navyše v danom prípade vyjadrenie žalovaného k odvolaniu nemalo ani zásadný vplyv na rozhodnutie o tomto opravnom prostriedku. Odvolací súd sa totiž stotožnil s dôvodmi súdu prvej inštancie a doplnil na potvrdenie vecnej správnosti rozhodnutia aj ďalšie dôvody. Až po skonštatovaní týchto ďalších dôvodov a nedôvodnosti návrhu žalobkyne, len pre úplnosť, bez vyvodzovania záverov o skutočnostiach, ktoré nastali po vydaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, odvolací súd poukázal na niektoré skutočnosti z vyjadrenia žalovaného. Pre závery odvolacieho súdu, ktoré k správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie pred tým uviedol, však tento poukaz nebol podstatný, teda vyjadrenie žalovaného nebolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu relevantné. Preto, ako aj z dôvodov uvedených v predchádzajúcich bodoch tohto odôvodnenia (najmä 25., 27., 28.), v tomto prípade nemožno vyvodiť záver, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že nebolo vyjadrenie žalovaného doručené žalobkyňi.

30. K ostatným skutočnostiam uvedených žalobkyňou v rámci podaného dovolania, dovolací súd vychádzajúc z obsahu dovolania, uvádza, že ide o dodatočné podanie vyjadrenia žalobkyne k vyjadreniu žalovaného k jej odvolaniu. Dovolací súd poukazuje na to, že nesmie vykonávať dokazovanie, resp.

zasahovať do skutkového stavu tým, že by sa ho snažil rozšíriť o nové dôkazy, ani ho „konvalidovať“, a tým pádom zasahovať do už vykonaného dokazovania. Preto sa danými skutočnosťami nezaoberal.

31. Z dôvodov uvedených vyššie dospel dovolací súd k záveru, že v danom prípade podané dovolanie je procesne neprípustné, lebo žalobkyňa v ňom nedôvodne tvrdí, že v konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 420 písm. f) C. s. p.

32. Podľa § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

33. Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie žalobkyne odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

34. O návrhu na odklad vykonateľnosti výroku II. Napadnutého uznesenia dovolací súd nerozhodoval, vzhľadom k tomu, že dovolanie odmietol. Navyiac dovolací súd uvádza, že výrok II. v uznesení krajského súdu nie je samostatne vykonateľný bez rozhodnutia o výške náhrady trov, o ktorej bude rozhodovať súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím vydaným vyšším súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

35. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

36. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.